

Kvarlevor

Jag följde en fågel
in i ett snår
och hittade en kyrkogård
där hjärtan ännu slår
under marken.

Efter bomben faller tystnaden
över ansiktet som regn.

I solnedgången
följde jag rasslandet
av ett svanskelett
ner till strandkanten.

Jag samlade krabbklor
och torkade sjöstjärnor.
I mina fickor
blev de till pulver.

Efter bomben faller dammet
över de som ännu lever.

I huden, i benet
i stål, i sten, i sand
ristar vi våra dödas namn
medan tystnaden faller
och faller som damm.